

Mulighed, som foreligger, og den foreligger jo, fordi vi skal til den almindelige Vurdering til Ejendomsskyld, og da er det lettere for Vurderingsmyndighederne at forsøge at ansætte den rene Jord, om jeg kan bruge dette Udtryk, samtidig med, at de foretager den almindelige Vurdering af hele Ejendommen, hvilket jo ikke i og for sig falder saa vanskeligt. Man maa jo huske, at det er ikke saa vanskeligt at faa Vurderingsmyndighederne til at gøre dette. Dels har de store Hjælpe midler til det, og dels — det maa jeg anføre paa Grund af forskelligt, der er anført her i Dag — kan de tilkalde kyndig Medhjælp i stor Udstrækning. Hvis overhovedet denne Vurdering skal finde Sted, maa Overskyldraadet have stor Indflydelse derpaa, og det maa fra alle Sider tilkalde den Hjælp, der behøves. Og her maa jeg maaske vende mig til de Bemærkninger, der er gjorte om, at Honoraret for Vurderingsmændene paa Landet er saa ringe. For det første maa jeg sige, at der er ingen, der ikke har paataget sig dette Hverv indtil nu, og man har det Indtryk, at man har faaet dygtige Mænd dertil. For det andet er det noget af et offentligt Ombud, og der er maaske derfor mindre Grund til at gøre nogen Forandring. Men naturligvis, det er i og for sig et Spørgsmaal, som man kunde diskutere; men det kunde diskuteres bedre, hvis selve Ejendomsskyldloven laa for til Revision. Jeg maa nemlig om alt dette bemærke — og jeg kommer herved ogsaa til de andre Indvendinger, de andre Spørgsmaal, der er rejste —, at et af to: enten maa man tage Ejendomsskyldloven som Helhed op til Revision og forsøge at forbedre den — og der er ganske sikkert overordentlig mange Indvendinger at gøre mod den —, eller ogsaa maa man tage det, som her foreligger, og som er ganske simpelt, let overskueligt og klart: en almindelig Vurdering, en Jordvurdering og en ny Erdragsregel. Mere er der jo ikke i dette Lovforslag, og det kan alle overskue. Det er ikke noget, som i og for sig, hvis man vil gaa ind paa det, kræver saa overordentlig megen Overvejelse og Undersøgelse, omend Udvalg naturligvis med Rette kan nedsættes derom og præge Landstingets Mening derom paa en særlig Maade. Men hvis man under dette indtager de forskellige Anskuelser om Ejendomsskyldlovens Virkemaade og om dens Regler, om dens Paragraffer, er jeg bange for, at vi kommer til den almindelige Re-

vision af Ejendomsskyldloven, som hverken Regeringen har ønsket, eller Folketinget har ønsket, og som jeg i og for sig ikke troede, at Landstinget ønskede, men som naturligt vil foreligge om ganske faa Aar.

Jeg anbefaler derfor, at man tager Jordvurderingen med ved denne Lejlighed. Hvad angaar de Regler, der er givne med Hensyn til denne, er der jo sket nogen Forandring i Folketinget. Fra Regeringens Side var der foreslaaet en almindelig Bestemmelse om, hvordan Jordvurderingen skulde foregaa, og der havde man benyttet den Regel eller den Instruks, hvad jeg skal kalde det, som var givet af den tidligere Finansminister Neergaard med Hensyn til Prøvevurderingen. Folketinget har ønsket dette forandret. Man har ønsket at udtage Ordet „forstandig Køber“. Jeg finder det ret ligegyldigt, ærlig talt, hvad man gjorde i saa Henseende nede i Folketinget, naar man samtidig erklærede, at alle nærmere Regler om Sagen kunde fastsættes af Finansministeren. Finansministeren er altsaa alligevel Herre over, hvorledes Instruksen skal være. Jeg har ikke, som et æret Medlem i Folketinget sagde, deri set en kvalificeret Tillid til Finansministeren. Det være langt fra mig at tro, at man har villet vise mig en saadan. Men man har paa en vis Maade skudt Spørgsmaalet fra sig. Imidlertid har det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) rettet et ganske bestemt Spørgsmaal til mig med Hensyn til Jordvurderingen, spurgt mig om, hvorvidt Jordens Driftstilstand skulde komme med i Betragtning. Derom vil jeg sige, at det er ikke Hovedmomentet i Sagen. Det er ganske umuligt ikke at tage et saadant Spørgsmaal med. Det er umuligt ikke at regne noget med, hvad Ejeren har nedlagt af Drift, maa jeg sige, i sin Jord. Men det virkelige Spørgsmaal om Jordens Værdi vil jo komme til ikke at afhænge af Boniteringen alene — som der nogle Gange er sagt; man har anvendt Ordet „Bonitering“ om selve Jordvurderingen —, men af Jordens Beliggenhed og derigennem af dens Anvendelsesmulighed. Derfor er ogsaa de Ord brugte: „en i økonomisk Henseende god Anvendelse“, og Spørgsmaalet om Driftstilstanden, og hvad dertil hører, er kun et Bimoment i Værdiansættelsen, men ikke et Hovedmoment.

Der blev af den ærede første Taler i Dag nævnt, at det vilde være urimeligt, om Kommunerne skulde dele med Statskassen Udgifterne til Jordvurderingen, og han nævned, at Folketingsudvalget havde indsat en Henvisning til Ejendomsskyld-